

מ"ת 27287/04 - מדינת ישראל נגד בשאר עמאש

בית משפט השלום בעכו

03 יוני 2015

מ"ת 27287-04-15 מדינת ישראל נ' עמאש(עציר)

תפ 27262-04-15

לפני כבוד השופט אביגיל זכרייה
הمحكمة
מדינת ישראל
נגד
בשאר עמאש (עציר)
המשיב

nocchim:

ב"כ המבקרת: עו"ד עדי תורג'מן

המשיב: הובא

הסניגור: עו"ד חנן חורי מטעם הסניגورية הציבורית

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

מבוא

ההילך קבעו למתן החלטה בבקשתה לאחר שהתקבלו תסקירות שירות מבנן ותשקייר משלימים.

בנוגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו את העבירות הבאות:

הפרעת שוטר במילוי בתפקידו - (סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין);

נהיגה בזמן פסילה - (סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן - פקודת התעבורה));

נהיגה פוחצת של רכב - (סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין);

נהיגה ללא רישיון נהיגה - (סעיף 10(א)+38(1) לפקודת התעבורה);

התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש - (תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת

עמוד 1

(התעבורה);

נהיגה ללא ביטוח - (לפי סעיף 2(א)+(ב) לפי פקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש, תש"ל - 1970];

נהיגה ללא רישיון רכב תקף - (סעיף 2 לפקודת התעבורה).

בהחלטה מיום 27.4.15 נקבע כי קיימת עילית מעצר בעצימות גבואה בעניינו של הנאשם המשיב נוכח היקף העבירות המียวחות לו, בצויר עבורי הפלילי המכבייד של הנאשם ובסילוב עם עבורי התעבורה. עוד נרשמה התרשומתי כי יש ללמידה מהתנהגותו על מסוכנותו הגבואה אשר קיים ספק אם ניתן לאיננה באמצעות חלופת מעצר.

בנוסף, הובעה דעתה כללית על המפקחים שהוצגו בפניו במסגרת חלופת המעצר המוצעת ובסופה של יום נשלח הנאשם לחקירה תסוקיר מבבחן בעניינו של הנאשם תוך הבירה שאין בעצם הפניה לשירות המבחן כדי להביע עדמה לגופו של עניין.

תקיירות שירות המבחן

תשוקיר ראשון בעניינו של הנאשם הוגש לבית המשפט ביום 19.5.15.

במסגרתו פרש שירות המבחן את עבורי של הנאשם ובין היתר התייחס למידע קודם שהיה בפניו בשים לב לאבחונים קודמים שבוצעו בשנת 2007.

שירות המבחן תיאר את עבורי הפלילי של הנאשם אשר כולל עבירות רכוש, אלימות ועוד. עוד ציין כי הנאשםណון בעבר לתקופת מאסר בת 10 שנים אותה סיים לרצות בשנת 2012. שירות המבחן הביע התרשומתו מתפקידו הלקוי של הנאשם במשורי חיו השונים הנקראים המשפחתי (למעט יחסיו עם אשתו) והן התעסוקתי ואת הקoshi בגיבוש יציבות בתחוםים אלה. עוד ציין כי גם עבורי של יכולות קוגניטיביות גבוהות הרי שהוא מגלה עדמות אני ממסדיות, קושי בהפעלת שיקול דעת בוגר ואחראי יכולת לקבל על עצמו את סמכות החוק.

שירות המבחן התרשם, כי גם עבורי של שירותי בנסיבות חיו של הנאשם מאז מאסרו האחרון ובעיקר נושא הగמילה מסמים ונישואיו הרי שלא ניתן לשלול את מסוכנותו ואת הישנותם של מעשים דומים גם בעtid בין היתר על רקע עיומי חשיבה סביר סמכותו של החוק.

months לאחר מכן נקבע משלים בו נבחנה החלופה המוצעת. 31.5.15

מהתשוקיר עולה שירות המבחןפגש את המפקחים המוצעים.

שירות המבחן התרשם כי אביו של הנאשם מהוות דמות דומיננטית במשפחה ועיקר נתן היפויו יוטל על כתפו. עוד ציין חרף התגיסותם של בני המשפחה בעת האזאת לתמוך במשפט, ניכר כי לאורך השנים הם לא שימשו עבורי גורם תומך ומצביע גבולות וכי הקשר בין אביו של הנאשם למשפט, התאפיין במהלך השנים בחוסר יציבות. משכך, התקשה שירות המבחן לקבוע כי החלופה המוצעת תוכל להתקיים לאורך זמן.

עמוד 2

בסוף של יום התקשה שירות המבחן לגבות המלצה חד משמעית בעניינו של המוביל באומרו כי מחד התרשם כי המשיב מגלה עדות אנטית מסדיות, קושי בהפעלת שיקול דעת ואחריות למעשיו כל זאת בשים לב לדפוסי התנהגות עברינית שאימץ לעצמו לאורך השנים. להתרשםות זו ה策טף הנตอน הנוסף לפיו החלופה התקשה לעמוד במשמעותה לאורך זמן באופן אפקטיבי. מנגד צין שירות המבחן את יכולותיו הקוגניטיביות של המוביל, השני שחל במצבו האישית, בתהילן הטיפולי שעבר בבית הסוהר והתגיסות בני המשפחה לסייעו.

כאמור שירות המבחן התקשה להמליץ על שחרורו של המוביל וצין רק כי ככל שבית המשפט יתרשם כי יש מקום לשחרר הרוי שיש לבדוק את החלופה באמצעות נספחים דוגמת איזוק אלקטרוני, צו פיקוח וערביות כספיות ממשמעותו.

טענות הצדדים לאחר קבלת התסקרים

בדיעו שהתקיים ביום 1.6.15 עתר הסניגור לשחרור המוביל בכל תנאי שיימצא לנכון והציג את מחויבות האב, המפקח העיקרי, וכוכנות לשאת בכל תנאי נוסף. עוד צין הסניגור כי בכוונת בני המשפחה להפעיל מכון לשטיפת רכבים בחצר ביתם באופן שלא יקשה על משימת הפיקוח.

המבקשת צינה כי כל השינויים בנסיבות חייו של המוביל או ההיבטים שירותי המבחן מצא לצין לכואורה לטובות המוביל התקיימו גם עובר לאירוע נשוא כתוב האישום הנוכחי ולמרות זאת לא היה בהם כדי למנוע מהוביל מלבצע את המិוחס לו לכואורה.

עוד הצביעו המאסימה על כך שככל חלופה מעוצר נתועה ראשית במשיב עצמו ובמקרה זה לא ניתן ליתן אמון במשיב - ומ声称 אין מקום לשחרור לכל חלופה שהיא הנסמכת על גורמים חיצוניים ואמצעים אחרים. עוד בבקשת המאסימה לחתם את המשקל המתאים לכך שירותי המבחן עצמה לא הצליחו לגבות המלצה חד משמעית ובפועל רק פרש את הנ頓ים לכואן ולכאן.

דין והכרעה

בפסקה נקבע זה מכבר, כי תנאי מקדמי לשחרור נאשム לחלופת מעוצר הינו מידת האמון שרכוש לו בית המשפט. כל האמצעים הנוספים, כגון זהות המפקחים, מיקום החלופה, איזוק אלקטרוני ופיקוח שירותי המבחן נועד להבטיח כי המוביל יקיים את התcheinבותו אך הם אינם יכולים להוות את הבסיס למתן ההחלטה. (בש"פ 3947/13 אלקואען נ' מדינת ישראל [פורסם בנוו 22.7.13], בש"פ 5678/12 טלאלקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנוו 5.8.12], עם"ת חיפה) 44966-10-14 מדינת ישראל נ' בדר [פורסם בנוו 2.11.14].).

כפי שציינתי בהחלטותי הקודמות וכי שעה מתISKRI שירותי המבחן, קיימים קושי רב ליתן אמון במשיב עצמו שהוא כאמור תנאי הסוף לכל שחרור במסגרת של חלופת מעוצר אפרט בקצרה.

הଉירות המיותה למשיב חמורות ונלמדת מהם מסוכנותו הגבוהה של המוביל (עדתי על כך בהרחבה בהחלטתי מיום (27.4.15).

קשה זה מטעם לאור עובדות כתוב האישום מהם עולה שאין מדובר "רָק" בעבורות תעבורה שענין נהגה בפסילה או ללא רשותו או ללא ביתוח - שכשעצמו מגלאן חומרה יתרה ומהוות בסיס למעצר עד תום ההליכים כעולה מפסקה עניפה הקיימת בעניין זה - אלא באירועים לשוטרים, פגעה בעוררת אורה וברכוש במהלך הימלטות מזרת האירוע באופן שהיה בו כדי להעמיד את הציבור בסכנה נוספת, ולבטא העדר מORA בפני שלטון החוק באופן החמור ביותר.

לכך מתווסף הנtanן לגבי עבורי העשיר של המשיב במישור הפלילי ובעבורי במישור התעבורת שhaiנו מכבד עד מאד.

יפים לעניין זה דבריו כב' השופט שפירא במ"ת (חיפה) 11-11-47959 מדינת ישראל נ' שריף דיראי (פרסם בנבו), החלטה מיום 11.12.2018 ולפיה :

"התנהגות המשיב מצבעה על זלזול ברשותות אכיפת החוק, חוסר מORA ומוכנות ליטול סיכונים בלתי סבירים כדי למשת רצונו להמלט מהמשטרה. התנהגות זו, ללא ספק, מקימה עילית מעצר ומצביעה על המסוכנות הרבה העולה מהמשיב. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בש"פ 9701/06 מדינת ישראל נ' סלים אלטס, לא פורסם (2006): "עוצם התעלמות מאנשי משטרת שמנסים כברת דרך ארוכה לעצור את המשיב בדרכים חוקיות, מצביעת בפני עצמה על מסוכנות. לא סתם מסוכנות אלא מסוכנות שיש לה השלהה רבתי לעניין האפשרות לבתו המשיב, כאשר על הפרק עומדת האפשרות לשחרורו בחילופת מעצר. מי שאינו נרתע משוטר העומד בפניו ומסמן לו פיזית בצוර הברורה ביותר לעצור וכי מדו"ע ירתע מהוראה ערטילאית של בית המשפט המכטיבה לו תנאים אלה ואחרים. מדובר בנסיבות חמורות של משיב אשר תלוי ועומד נגדו מסטר על תנאי בר הפעלה וכן שלילת רישיון מתיק קודם ואשר אינו מהסס להפר את החוק ולהימלט מהשוטרים, תוך פגעה בהם וסיכון השוטרים והציבור. על כן, בנסיבות העניין, ניתן לומר כי נשקפת מסוכנות המשיב והמשיב לא הפריך מסוכנות זו. מסוכנותו של המשיב, כאמור לעיל, מקימה יסוד סביר לחשש שהמשיב יסקן בטחונו של אדם או את בטחון הציבור, שכן המשיב, כפי הנראה, אינו חשש מרשותות אכיפת החוק וממשיך לבצע עבירות המסוכנות את הציבור. על זאת יש להוסיף שניסיון ההימלטות מהשוטרים, תוך כדי נסיעה לכיוון השוטר שניסה לעצור אותו, כל זאת כאשר המשיב נמצא תחת שלילת רישיון שנגזרה עליו בתיק קודם, מצביעים הן על מסוכנות והן על חשש כי אם ישוחרר המשיב לא יכבד את רשותות אכיפת החוק וינסה להימלט מאיימת הדין. די בכל אלו כדי לבסס עילה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים".

באוטו עניין אף מצא כב' השופט שפירא שלא ניתן לאין את מסוכנות המשיב בחילופת מעצר ואף נמנע משליחתו לקבל תסקير שירות מבחן בקבועו:

"נקבע בפסקה ששאלת מסוכנותו של המשיב תבחן לאור נסיבותו האישיות ונסיבות המקירה. אכן מזכות המשפט הינה לבחון בכל מקרה חלופת מעצר, אף במקרים החמורים. עם זאת נראה כי בנסיבות העניין אין חלופת מעצר שתוכל להתאים למשיב שכן: "שאלת השחרור לחילופת מעצר תלויה, במידה מרובה, ביכולת ליתן בנאשם אמון. זו מוסקת, בין היתר, מעבורי של הנאשם, מהתנהגותו של הנאשם במהלך האירועים נושא כתוב האישום ולאחריהם; ומנסיבותו הפרטניות של המקירה המובא לפתחו של בית המשפט (ראו: בש"פ 2737/10 שטרית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 15.4.10); בש"פ 1352/07 פחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 352/11 ארז איסטי בר נ' מדינת ישראל [טרם פורסם, 22.2.07]."

[13], פסקה 25.1.11.

באוטו עניין מצא כי השופט שפירה כי בשים לב לנסיבות האירוע, התנהלות המשיב באירוע, עברו הפלילי, עלות המעצר ונתוני הנאשם אין מקום להורות על שחרורו לחילופת מעצר, וזאת מבלתי שנדרש לשירות המבחן.

במקרה שבפני כאמור הוריתי על קבלת תסקير שירות המבחן בעניינו של המשיב ואולם לאחר עיון קפדי בתסקיר ובתסקיר המשפטים, ומאחר ושירות המבחן לא נמצא לבוא בהמלצתו בעניינו של המשיב הרי שעמדת המבחן מקובלת עליו והדברים משתקפים לטעמי היטב מהפסיקה עלייה עמדתי לעיל.

שחרור בעורבה הוא בראש ובראשונה מעין " חוזה" בין בית המשפט ובין המשוחרר בעורבה.

זהוי נקודת המוצא של דין מסווג זה וזהי גם נקודת הסיום.

כאשר בית המשפט מתרשם, באופן בלתי אמצעי או באמצעות שירות המבחן, מהוועה את זרוועה הארכאה, כי לא ניתן לחת אמון של ממש במשיב הרי שככל העזרים הטכניים והמפקחים האנושיים אינם יכולים להועיל. מצאת טעם בעמדת המבחן כי לא ניתן לקבוע שאיזוקALKTRONI יש בו כדי להוות לבדו חלופה מתאימה ללא התהשבות יתר הגרומים הרלבנטיים שאחרת היינו מורים של שחרור באיזוק מסווג זה בכל תיק ותיק - וברוי כי אין הדבר כך. הבסיס לכל שחרור בעורבה היה, ונשאר, האמון במשיב עצמו. במקרה זה רכיב ראשון, יסודי ומהותי זה אינו מתקיים ואין באיזוקALKTRONI לבדוק כדי לשנות את מצב הדברים הבסיסי.

במקרה שבפני נראה גם כי עמדה זו עולה בקנה אחד עם התרשומות שירות המבחן שלא הצליח לגבות המלצה חד משמעות בעניינו של המשיב וניכרת מהتفسרים הסטייגוטו משחרورو של המשיב ככל שהדבר נוגע למסוכנותו, היעדר מראeo בפני החוק ורשיותו ויעוות החשיבה עליהם הצביע ביחס לכל מסד שליטון החוק.

מקובלת עליו גם טענת המבחן כי כל אותן היבטים חיוביים שציינו לכארה ככאלה שאמורים לפעול לטובת המשיב בעת שקיים שחרורו (דוגמת ההליך הטיפולי שעבר במסרו האחרון, נושאנו וכו') אינם כאלה שצריכים לקבל משקל מכריע ביחס ליתר הנسبות שהוצעו בעניינו של המשיב. קר, הן מאחר ומדובר בנתונים, או אמצעים, שעמדו לכארה לרשות המשיב גם עבור לביצוע המעשים ולא הרתינו אותו מביצועם והן מאחר והם רלוונטיים לשאלת העומדת על הפרק במקרה דין והעבירות המוחסנת למשיב בהליך הנוכחי.

לא ירדתי גם לסוף דעתם של המפקחים כיצד עיסוק בכך לSTITIFAH רכבים דזוקא בשים לב לעבירות המוחסנת למשיב יש בו כדי להציג חשש מפני אי עמידה בתנאי השחרור והדברים מצטרפים לספקות שמיילא הצפתית - וגם שירות המבחן שותף להם - ביחס למסוגותם של המפקחים לעמוד במשמעות הפיקוח שהוא כשלעצמה מוגבלת מאוד.

בהתחשב מכלול נסיבות העניין, בנסיבות של המשיב, עברו הפלילי המכבייד, ומאחר ושירות המבחן עצמו התקשה לקבוע מסוגלות המפקחים להתميد במשמעות הפיקוח לאורך זמן ולאחר שקידת היבטים השונים שהוצעו על ידי שירות

המבחן לא מצאתי כי יש בחלופה המוצעת כדי להוות חלופת מעצר ראוייה בעניינו של הנאשם שbehindei, לרבות על ידי הידוקה.

סוף דבר - אני מורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים כנגדו.

למען הסר ספק וככל שהובן אחרת, התיק העיקרי יועבר לעיון סגן הנשיא ללא קיום דין נוסף בסוף ביום 15.6.2015.

ניתנה והודעה היום ט"ז סיון תשע"ה, 03/06/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת